

Bezefšeho oslavili ve Mlejne 5. narozeniny

Napsal uživatel Džexna
Čtvrtek, 20 Listopad 2003 04:05

Jen na úvod, pro vás, kteří kapelu [Bezefšeho](#) ještě neznáte a neslyšeli jste ji. (Je vůbec někdo takový ?:-)) Jak jste si jistě spočítali, vznikla v roce 1998, hraje a dobře zpívá černošské spirituály, ale i vlastní tvorbu řekněme světskou, má skvěle propracované vícehlasy a v současnosti vystupuje ve složení

Radka

Geigerová

zpěv, flétny,

Hanka Gašpaříková

- zpěv, flétny,

Vlastimil Marušák

- zpěv(baryton), klarinet,

Honza Sedláček

- zpěv(bas), perkuse,

Petr Beleš

- zpěv, kytara,

Zdenál Mňuk

- kontrabas, zpěv(hrdelní) a

Michal Miklánek

-zpěv(tenor), kytara, autor většiny textů a pan kapelník.

Proč si vybrali pro svůj slavnostní koncert právě Mlejn a ne svoji domovskou Klamovku? V roce 1999 tu soutěžili na pražské Portě a postoupili do finále v Plzni, letos se jim zde otevřela cesta k získání interpretační Porty na celostátní Trampské Portě v Ústí nad Labem. A neoslavovali sami! Ve středu, 12. 11. 2003, konfetami a barevnými balónky vyzdobený sál zcela zaplnili diváci, věrní příznivci, gratulovat přišli známí i "maminky, tatínkové, partnerky, milenky" (citace z kapelního webu). Prostě plný dům.

Kapela Bezefšeho si na své koncerty tradičně zve hosty. Na ten narozeninový přijala pozvání legenda z Hanspaul City, kapela [Bluesberry](#) Petara Introviče. (Víte, že **Petar Introvič** je také držitelem Porty? Ano, získal ji v Plzni v roce 1982!) Pokud bychom hledali styčné body obou pohodových formací, pak vězte, že obě se inspiroují černošskou hudbou, i když každá jinak a po svém.

"Jiné kapely si zvou hosty o stupeň dva horší, my to udělali naopak," pravil Michal Miklánek a hostům na přivítanou zapěli Introvičovu klasiku *Pocem, moje stará*. "Ti mě dostali," poděkoval blondatý mušketýr českého blues, vzal foukačku, a kapela spustila *Každej den (mám svoje blues)*.

V té chvíli započal za pletivem zvukařské komůrky mistr Pája Jindrák čarovat, abychom neohluchli. Bezefší posluchači byli zřejmě zpočátku také zaskočení, možná, že

Bezefšeho oslavili ve Mlejne 5. narozeniny

Napsal uživatel Džexna

Čtvrtek, 20 Listopad 2003 04:05

Co je to blues

zatím ještě nepoznali, ale s každým dalším začali roztávat. Zvláště, když se pod pódiem objevili Bezefšeho a včele s excentrickým kontrabasistou Zdenálem se proměnili v tančící hroziče.

Bluesberry rozbalili novější věci, např.

Já to platím (platím, já na to mám)

s honky tonky piánem,

Venku bylo bláto (velkej smutek jako dláto do mě rejpnul a pak pod kůži mi vlez), Všechno je v háji (k Ježíšku jsem dostal nóbl padáka), Takovou ženu hledám (co by mě uživila)

. A samozřejmě klasiku

Boogie, to je lék, Pocem, moje stará, Josefinu

a na přání oslavenců

Klánovice

. V jásavě houpavém podání Introvičových bílých bluesmanů. Radost poslouchat.

Přestávka se poněkud protáhla. "Zatímco jiné koncerty končí, my teprve začínáme," pravil v 21.45 Miklánek. Vyznal se Mlejnu, dopředu poděkoval Pájovi Jindrákovi za trpělivost a nastínil, co že to vlastně uslyšíme a uvidíme. Novější skladby nacvičené na víkendovém soustředění prý poznáme podle toho, že je Timil Marušák bude zpívat z listu. A tak jsme slyšeli *Svítání*, v novém kabátku

Žízeň

, novinkový dixieland

Už vůz

, "portovní"

Velký rozvod (Ó, zrána, zní dunění, to jak se řítí moje lokálka)

,

Můru

,

Dál se koulí

(zkráceně

Koule)

. Ukázalo se, že číst umí a tak úryvky z kroniky přivítal bývalé členy kapely, zpěvačky

Lídu Nesnídalovou

a

Martinu Geigerovou - Koudelkovou

, a kytaristu, zpěváka i autora

Zbyňka Lálu

. Ve staronové sestavě zazněly naplno i nejlepší pecky bývalých Bezefšeho. Prozářené swingující vokály, jednoduché doprovody.

Pak nastala ta slavnostní chvíle, kdy dramaturgyně Mlejna paní Maruška Navrátilová a její asistentka přinesly dva dortíky s pěti svíčkami. Členové kapely je sfoukli mocným fukem vokalistů, tedy plamínky svíček, ačkoliv od foukli málem i obě dámy, a vzájemně si pogratovali

Bezefšeho oslavili ve Mlejne 5. narozeniny

Napsal uživatel Džexna

Čtvrtek, 20 Listopad 2003 04:05

k jubileu. Nezapomněli ani na diváky a dva z nich obdarovali vzácnými tisky kapelní kroniky. Tím koncert samozřejmě ještě nekončil. Zazněla ještě řada písní, např. zbrusu nový spirituál pro šest hlasů a dva dechy (rozuměj hustilky) *Ved' mě dál*, či dva "protestsongy", vydařený dívčí *Běda běda* a pánský *Kapek pár*.

Koncert uzavírala velká sestava třemi přídávky, z nichž závěrečná

Děkuji, bylo to krásné, děkuji

, vyjadřovala pocity většiny zúčastněných na obou stranách scény. Pravda, shodli jsme se pak v debatním kroužku, že některé nové skladby se poněkud tříštily přearanžovaností. Ale berme to jako další stádium hledání optimálního výrazu kapely, která si statečně prošlapává cestu k folkovým výšinám. Popřejme Bezefšeho hodně štěstí.

Kdo si na konci koncertu oddychl, byl jistě pan zvukař. Pěvecké i instrumentální finesy umělců řešil s klidem sobě vlastním, ale musela to být dřina.